

i padają jak kamienie na podłogę twego mieszkania. Będzie to budulec na twoją wieczność!

Szanowni czytelnicy! Nie potrząsajcie „buńczucznie” ręką matki i żony, ale ją całujcie poważnie — bo niejedna taka ręka, to ręka nieznanego szerszemu światu męczennicy! Przez piekło życiowe zdąża do swego celu, do swego przeznaczenia. Najwyższym szcunkiem otoczcie je, choć Wy, dobrzy, współczujący ludzi!

Sprawozdanie

ze zbiórki odzieży urządzonej w czasie „Tygodnia Miłosierdzia” przez koło N.O.K. w Niemcach.

Podobnie jak w roku zeszłym, koło N. O. K. w Niemcach, zajęło się zbiórką odzieży na rzecz najbiedniejszych.

Na terenie całej parafji zebrano 183 szt. różnej odzieży, w tej liczbie: bielizny 48 sztuk, sukien kobiecych i dziecięcych 44 sztuki, palt i garniturów męskich 10 szt., palt i garniturów chłopięcych 24 szt., butów i kaloszy 46 szt., różnej drobnej odzieży 11 sztuk.

Prócz tego zebrano 22.75 zł., za które kupiono 4 szt. ciepłej bielizny i 2 ubranka dla chłopców.

Zaznaczyć należy, że kwestujące członkinie N.O.K. zbierały odzież również u tych rodzin, które zadeklarowały ją ks. Proboszczowi.

Wszystkim ofiarodawcom w imieniu obdarowanych składa

„Bóg zapłać”

Zarząd koła N. O. K. w Niemcach.

Kazimierz, dnia 22 grudnia 1932 r.

Korespondencja z Niemiec.

Sprawozdanie z urzędzenia „choinki” dla dzieci najbiedniejszych, urządzonej w dniu 27-go grudnia w klubie w Niemcach i dnia 28-go grudnia w sali domu parafjalnego na Kazimierzu staraniem Komitetu Pomocy Dzieciom Najbiedniejszym.

Przychód	Rozchód
Listy składek:	Barchan na biel. zł. 227.34
Kol. Niemce zł. 67.50	Słodycze na „choinkę” i podwieczerek dla 212 dzieci zł. 168.36
„ Grabocin zł. 23.45	zł. 395.70
„ Kazimierz zł. 29.10	
„ Juljusz zł. 44.50	
„ Pekin zł. 19.50	
Warsz. Tow. zł. 250. —	
zł. 434.05	

Pozostałość oddana została do Kasy Komitetu Pomocy Dzieciom Najbiedniejszym.

Oprócz datków pieniężmi otrzymano na Niemcach i Kazimierzu kilkanaście paczek ze słodyczami, które zostały rozdzielone przy podwieczorku.

P. Gryszko w Kazimierzu ofiarował 3 kilo kiełbasy na podwieczerek dla dzieci.

Zarząd K. P. D. N. składa najserdeczniejsze podziękowanie wszystkim paniom, które łaskawie podjęły się chodzenia po domach z listą, w szczególności zaś pani Antoninie Stelmachowej za gorliwą „zbiórkę”. Mimo ciężkich czasów zbiórka dała nadszpodziewane rezultaty, a dzieci miały dużo uciechy i radości.

Zamiast powinszowań i wizyt Noworocznych na rzecz Komitetu Pomocy Dzieciom Najbiedniejszym złożono w biurach:

Niemce 29 zł.; Kazimierz 60 zł.; Juljusz 39 zł.

Listę z wyszczególnieniem nazwisk ofiarodawców podamy w następnym numerze „Kroniki Parafjalnej”

śnie Bóg posługuje się w Swoich, w stosunku do ludzi, celach moralnych. Są to naturalne wyjątki od naturalnego prawidła, które Bóg ustanowił i, po najstraszniejszej w dziejach świata katastrofie potopu, obiecując nigdy już potopem ludzi nie karać, ustalił: „Po wszystkie dni ziemi siew i żniwo, zimno i gorąco, lato i zima, dzień i noc nie ustaną” (ks. Rodzaju, 8, 22).

Żywo i obrazowo, jakgdyby bezpośrednie działanie Boże, choć ono jest w istocie pośrednie, panowanie Boga nad martwą przyrodą przedstawia Pismo:

„Rozkazaniem Swojem śnieg przyspieszył. Zimny wiatr z północy wiał i ściał lód ... i pożre góry (roślinne góry obleczenie) i powarzy puszcze i zieloność jak ogniem posuszy. Na Jego wejrzenie zatrząsą się góry, a wiatr południowy (dobroczynny) wiać będzie na Jego” (Eklezjastyk, 43).

Niechajże chwała Pańska będzie na wieki; będzie się weselił w uczynkach Swoich: który patrzy na ziemię i czyni, że drży, który tyka gór, i kurzą się” (trzęsienia ziemi i wybuchy wulkaniczne; Psalm 103,31 — 32).

„Zagrzmie Bóg głosem Swym dziwnie, który czyni rzeczy wielkie a nie wybadane; który każe śniegowi,

aby spadał na ziemię, i dżdżom zimy i gwałtownemu dżdżowi mocy Swojej, (ks. Hioba, 37, 5—6). Z powodu „dżdżowi zimy” zauważyć należy, że pisarz święty jako mieszkaniec krajiny południowej, ma tu na myśli kraje wogóle południowe, gdzie zima przejawia się w deszczach, a śnieg jest rzadkością.

A cel moralny katastrof żywiołowych?

„Ogień grad, głód i śmierć — wszystko na pomstę stworzono” — odpowiada Pismo (Eklezjastyk, 39,35)

Słowa te wskazują na to, że katastrofy żywiołowe mają, jeśli nie wyłącznie, to przede wszystkim, cel karny, co zresztą wynika i z przedstawienia w Biblii ogromnej większości katastrof. Miewają one bowiem i cel doświadczeniowy, jak się pokazuje z tej nawałnicy klęsk, jakie dotknęły Hioba, a wśród których dwie były żywiołowe: „ogień z nieba,” i huragan. Zresztą jedna i ta sama katastrofa może łączyć w sobie oba te cele, zależnie od dotkniętych nią osób. Dla jednych bywa ona karą, dla innych próbą. Poznać to można po okolicznościach.

c. d. n.